

[Handelsministeren.]

Samarbejde i Virksomhederne er jo nemlig en Forudsætning for Fællesskab ogsaa med Hensyn til Fremskaffelse af Laan, men det vil jo altsaa vise sig, om der er praktisk Mulighed for at gaa frem ad den Vej. Vi har ønsket, at det skulde ordnes saaledes, at man stod frit, at Virksomhederne kunde komme enkeltvis, og at de ogsaa kunde komme i Samling, hvor saa det solidariske Ansvar kunde gøres gældende.

Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at i disse Laaneforslag er baade Afdragstiden og Laanetiden betydelig længere end i Loven af 31. Marts 1926, men for øvrigt er det jo Tanken, hvis Lovforslaget om Driftslaan til Industrien gennemføres, at det skal gennemføres med tilbagevirkende Kraft ogsaa med Hensyn til Industrilaanene efter Loven af 31. Marts 1926.

Det ærede Medlem Hr. Stauning mente, at disse Lovforslag var uskadelige, men at de heller ikke betød noget som helst nævneværdigt. Ja, Forslagene har dog saa meget Indhold, at de indeholder et Beløb af 6 Mill. Kr. til Udlaan til Haandværk og Industri, og jeg har for mit Vedkommende den Opfattelse, at adskillige Enkeltvirksomheder og adskillige mindre Sæmmenslutninger indenfor Industri og Haandværk derigennem vil kunne hjælpes til Driftslaan, Virksomheder, som paa Grund af de vanskelige økonomiske Forhold i Landet ellers ikke vilde være i Stand til at opnaa de nødvendige Driftslaan. Adskillige Virksomheder vil derigennem kunne hjælpes, men jeg skal erkende, som jeg sagde til at begynde med, at disse Lovforslag gør ikke Krav paa at have nogen afgørende Betydning med Hensyn til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, de gør kun Krav paa, at man gennem dem vil kunne hjælpe en Række Enkeltvirksomheder, som ellers ikke vilde være i Stand til at faa de nødvendige Driftslaan, til Laan.

Saa har jeg kun en Bemærkning til, nemlig til det ærede Medlem Hr. Stauning, som ironiserede over de tre Lovforslag, der tidligere er fremsat fra Handelsministeriets Side — han tænkte vel dér paa Lovforslagene vedrørende Skotøj og Herrekonfektion og Lovforslaget om illoyal Konkurrence udefra —, og mente, at de her foreliggende Lovforslag kunde vel gaa i et Begravelsesudvalg ligesom de tre andre. Jeg for mit Vedkommende haaber, at disse tre Lovforslag ikke er gaaet i noget Begravelsesudvalg. Jeg ønsker, at disse tre Lovforslag maa blive fremmet saa hurtigt som muligt, og ligeledes ønsker jeg, at de to Lovforslag, som jeg her har fremsat, og som ikke giver sig

ud for andet og mere end det, de er, ogsaa maa blive fremmet, og jeg tror, at hvis de Lovforslag, som her er omtalt, fremmes i Forbindelse med de foregaaende, vil det være en Hjælp og en ikke helt uvæsentlig Hjælp for mange Virksomheder, som staar i vanskelige Forhold for Tiden.

Stauning: Den højtærede Ministers Bemærkning om, at Lovforslagene indeholder 6 Mill. Kr., skal jeg naturligvis ikke forsøge at bestride, men de indeholder intet til dem, der virkelig er kriseramte, for de er ude af Stand til at stille den Sikkerhed, som forlanges, og følgelig kan disse Lovforslag ikke faa den mindste gavnlige Indflydelse for dem, der virkelig skulde hjælpes. Men det er ogsaa i og for sig rimeligt, for naar man har den Opfattelse, som Ministeren begyndte med at gøre gældende: at man overhovedet ikke kan foretage noget mod Krisen og Arbejdsløsheden ved Lovforanstaltninger, kan jeg godt forstaa, at man indretter sine Love saaledes, at det udelukkes ved selve Lovenes Indhold.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Pitzner i de Betragtninger, han anstillede om Umuligheden af eller i hvert Fald Vanskeligheden ved at anvende Princippet Laaneforeninger og solidarisk Ansvar og deslige, ligesom jeg er enig med ham i, at det sikkert heller ikke lader sig praktisk gennemføre at have en hel Række Amsudvalg eller lignende Institutioner til at skønne over disse Laanbegøring. Der maa sikkert være eet og efter min Mening et lille Udvalg, som har med den Sag at gøre, baade hvad angaar Haandværk og Industri, og som saa maa indkalde sine Oplysninger fra de Forbindelser, som jo organisationsmæssigt findes.

Naar jeg i øvrigt bad om Ordet, var det for at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Grathwohl, som med stor Styrke beklagede sig over, at der intet blev foranstaltet overfor Krisen, og over Regeringens Stilling til Krisen og Krisehjælpsspørgsmaalet. Jeg ønsker at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han og hans Parti har det jo saaledes, som de vil have det. Det er de Konservervative, som har Magten, og det er altsaa mod dem selv, den Klage rettes, som det ærede Medlem fremsatte.

Handelsministeren (Slebsager): Jeg kan ikke erkende, at det ærede Medlem Hr. Stauning har Ret, naar han udtaler, at de kriseramte kan overhovedet ikke blive